

За час членства забезпечується неухильне дотримання Україною вимог Чиказької Конвенції, а наявні відмінності національних правил від стандартів та рекомендованої практики ІКАО повідомляються Секретаріату ІКАО та публікуються в Аеронавігаційному збірнику України (AIP Ukraine).

Крім Чиказької конвенції Україна є стороною: 28 багатосторонніх угод міжнародного повітряного права під егідою ІКАО. Угода про транзит при міжнародних повітряних сполученнях (1944 р.), Конвенція про уніфікацію деяких правил міжнародних повітряних перевезень, (1929 р.), Протокол про зміни до Варшавської конвенції 1929 року (1955 р.), Конвенція, що доповнює Варшавську конвенцію 1929 року (1961 р.), 5 конвенцій та Монреальський протокол (1971 р.).

Представники України беруть активну участь у численних заходах ІКАО (Сесіях Асамблеї ІКАО, спеціалізованих конференціях, включаючи Дипломатичну конференцію 1999 року, семінарах та нарадах), що сприяє залученню українських експертів до формування рішень і політики ІКАО, зокрема у європейському регіоні, підвищенню кваліфікаційного рівня національних авіаційних фахівців, своєчасному врахуванню оновлених міжнародних вимог у нормотворчій діяльності.

Література

1. Рижий В. І. Міжнародне повітряне право : зб. наук.-практ.публ. / В. І. Рижий. – К. : Юстініан, 2011. – С.84 – 94.
2. Черкес М. Ю. Міжнародне право : підручник / М. Ю. Черкес. – К. : Знання, 2004. – 292 с.

Магльована І. І.,

студентка,

Юридичний інститут,

Національний авіаційний університет, м. Київ

Науковий керівник: Череватюк В. Б., к.і.н., доцент

РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНИХ ПОЛЬОТІВ ЦИВІЛЬНИХ ПОВІТРЯНИХ СУДЕН У ЗАКОНОДАВСТВІ КНР

Для формування національної концепції повітряного права важливо вивчити досвід зарубіжних країн у цій сфері. Особливий науковий інтерес в цьому контексті має КНР. Китайська Народна Республіка стала активно встановлювати міжнародне повітряне сполучення за допомогою національної цивільної авіації порівняно недавно. Цивільна авіація, використовувана в цілях забезпечення потреб громадян і економіки (для надання послуг по здійсненню повітряних перевезень пасажирів, багажу, вантажів і пошти), в Китайській Народній Республіці з'явилася лише після 80-х р. ХХ ст. Її становлення і розвиток викликало необхідність врегулювання цілої низки питань в області цивільної авіації, у тому числі і в галузі міжнародних польотів.

Першим в КНР нормативно-правовим актом, що регулює відносини в галузі використання повітряного простору та діяльності цивільної авіації, став Закон Китайської Народної Республіки "Про цивільну авіацію" від 1 березня 1996 р.[3].

По суті, закон грає роль повітряного кодексу, широко поширеної у світовій практиці форми вирішення всіх принципових, головних питань регулювання та використання повітряного простору в цілях цивільної авіації. Яскравий приклад – Повітряний кодекс Російської Федерації від 19 березня 1997 р., що є стрижнем російського повітряного законодавства. Основна особливість китайського закону полягає в тому, що в ньому прямо і безпосередньо встановлено юридичний зв'язок з положеннями Конвенції про міжнародну цивільну авіацію від 7 грудня 1944 року (Чиказької конвенції, КНР є учасником цієї Конвенції) [3]. Така конструкція закону дозволила безпосередньо відтворити міжнародно-правові

цінності Чиказької конвенції в частині суверенітету, регулювання польотів над державною територією, застосування стандартів і регульованою практики ІКАО і т.д.

Слід зазначити, що міжнародні польоти виконуються над державною територією і за її межами. Ця обставина враховується при регулюванні міжнародних польотів, і залежно від статусу та режиму повітряного простору міжнародні польоти поділяються на:

- польоти в повітряному просторі над державною територією;
- польоти над виключною економічною зоною;
- польоти над відкритим морем;
- польоти над міжнародними протоками;
- польоти над водами архіпелагів;
- польоти над Антарктикою.

Дана класифікація дозволяє точно систематизувати норми, відноситься до міжнародних польотів, щоб правильно їх застосувати. Слід підкреслити, що статус повітряного простору прямо і безпосередньо впливає на режим міжнародних польотів. Встановлення режиму міжнародних польотів над державною територією є областю розсуду самих держав, а режим міжнародних польотів за межами території держави регламентується правилами польотів ІКАО [1].

За своїм змістом право міжнародних польотів включає також у себе правове регулювання управлінням повітряним рухом, встановлення і застосування правил польотів, проведення пошуку і рятування, розслідування відходів, застосування міжнародних стандартів ІКАО та ін. Реалізація цих напрямів правового регулювання міжнародних польотів здійснюється у тісній взаємодії міжнародного та національного права.

Китай – найбільша авіаційна держава, яка займає одне з провідних місць у світі за рівнем оснащеності і протяжності авіаліній. Повітряні судна цивільної авіації Китаю здійснюють польоти більш ніж в 100 держав світу. Перед цивільною авіацією стоять великі завдання в галузі розвитку міжнародної аеронавігації. Співробітництво в галузі міжнародної аеронавігації неминуче підвищує роль і значення правових норм, регламентуються різні його аспекти. Китаю необхідно приймати участь в забезпеченні максимально можливого ступеня однаковості правил, стандартів, процедур і організації, що стосуються повітряних суден, персона-

лу, повітряних трас і допоміжних служб, з усіх питань, які будуть сприяти аеронавігації і вдосконалювати її.

Література

1. Бордунов В. Д. Международное воздушное право : учеб. пособие. – М. : НОУ ВКШ "Авиабизнес", 2007. – 656 с.
2. Зуєва В. О. Зарубіжний досвід правового регулювання авіації загального призначення / В. О. Зуєва, В. Б. Череватюк // Наукові праці Національного авіаційного університету. Серія: Юридичний вісник "Повітряне і космічне право". Зб. Наук. Пр. – К. : НАУ, 2013. – №2 (27). – С. 10-15.
3. Чикагская конвенция о международной гражданской авиации 1944 г. / ICAO Doc. 7300/6(1980/93) // Офиц. сайт Министерства иностранных дел Российской Федерации. URL.[Електронний ресурс]. Режим доступу : <http://www.mid.ru>
4. Закон Китайской Народной Республики "О гражданской авиации" 1 марта 1996 г.(офиц. текст на кит. яз.) // Офиц. сайт Центрального Народного Правительства Китайской Народной Республики. URL [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.gov.cn>

УДК 347.82(477)(043.2)

Павленко Ю. В., Туцка Х.-М.М.,
студенти,

Аерокосмічний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Миронець О.М., старший викладач

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ПОВІТРЯНОГО ПРОСТОРУ В УКРАЇНІ

Питання правового регулювання повітряного простору України є дуже актуальним у наш час. Нині кількість перевезень пасажирів, багажу та вантажу повітряним транспортом щоденно зростає, що зумовлює необхідність у посиленому контролі держави за безпечним здійснення цієї діяльності, яка напряму пов'язана з використанням повітряного простору України.

Державне регулювання діяльності в галузі авіації та викорис-